

РЕШЕНИЕ

№ 276

гр. София, 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Цветко Лазаров

Членове: Камелия Първанова
Димитър Мирчев

при участието на секретаря Невена Б. Георгиева
като разгледа докладваното от Камелия Първанова Въззивно гражданско дело № 20211000502593 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и следв. от ГПК.

С решение № 264165/23.06.2021г, постановено по гр.д.№ 12030/2020г по описа на СГС, I ГО, 26-ти с-в, е осъдена Столична община, булстат 000696327, да заплати на В. В. А. с ЕГН ***** на основание чл.59 ЗЗД сумата 59 218,80лв., ведно със законната лихва от 03.11.2020г. до окончателното изплащане, представляваща обезщетение за неоснователно обогатяване при отчуждаването на имот, представляващ празно дворно място, находящо се в гр. ***, СО, Район ***, кв. ***, ул. ***, по КKKP поземлен имот с идентификатор 68134.1369.137 (незастроен), целият с площ от 732кв.м. по КKKP, одобрена със Заповед №-18-48112.10.2011г. на ИД на АГКК с трайно предназначение на територията: "Урбанизирана", начин на трайно ползване: „За друг вид застрояване", стар идентификатор: няма, при съседни: 68134.1370.2012, 68134.1369.2021 и 68134.1369.2020, както и 4 868,75лв. разноски по делото.

Решението е обжалвано с въззивна жалба от Столична община, представлявана от юрисконсулт Т.Ж., с доводи, че е недопустимо, неправилно и незаконосъобразно. Сочни доводи, че с първоначалната искова молба ищецът е предявил иск за неоснователно обогатяване и за отмяна на констативен акт в полза на трети лица по реда на чл.537, ал.2 ГПК. За да отпадне легитимиращото действие на акта е необходимо да се докаже, че титулярът не е бил или е престанал да бъде собственик на имота. Възражава, че съдът не се е съобразил с обвързващата сила на НА и е постановил недопустимо решение, като не се е произнесъл кому принадлежи правото на собственост върху отчуждения имот. Поддържа доводи, че е следвало исковата претенция по чл.59 ЗЗД да се предшества от искове за собственост и иск по чл.537, ал.2 ГПК, че трябвало да се конституират като задължителни другари лицата, черпещи права от констативния НА. Сочни, че общината е изследвала всички доказателства, извършила е справки в Агенцията по вписванията, че ищецът е бездействал след обявления по чл.25, ал.1 ЗОС. Претендира да се обезсили решението, алтернативно да

се отмени като неправилно и незаконосъобразно и да се присъди юрисконсутско възнаграждение.

Ответникът В. В. А., представляван от адв. Н.Г. от САК, е оспорил въззивната жалба като неоснователна.

Жалбата е депозирана в законоустановения срок, от надлежна страна и срещу обжалваем съдебен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Ищецът по делото- В. В. А. е посочил в исковата молба, че е собственик по наследство на недвижим имот, представляващ празно дворно място /бивша нива/ с площ от 700кв.м., в гр.София, НПЗ „Илиянци“-запад I и II част, в местността „Среден път“, понастоящем поземлен имот с идентификатор 68134.1369.137 (незастроен), целият с площ от 732кв.м. по КKKP, одобрена със Заповед № - 18 – 48/12.10.2011г. на ИД на АГKK с трайно предназначение на територията: "Урбанизирана", начин на трайно ползване: „За друг вид застрояване", стар идентификатор: няма, при съсед: 68134.1370.2012, 68134.1369.2021 и 68134.1369.2020. Ответникът отчуждил този имот и заплатил определеното парично обезщетение в размер на 59 218.80лв. на трети лица, които неправилно приел за собственици на имота. Тези лица са се легитимирали с НА за собственост № 81, т.І, рег. № 5266, дело № 73/18г на нотариус Р., с който е извършено невярно нотариално удостоверяване. Посочил е, че ответникът е заплатил обезщетение за отчуждаване без правно основание, че върху имота се провеждат мероприятията, за които е бил отчужден, поради което не можел да претендира връщането на имота или да търси отговорност от лицата, получили обезщетението за отчуждаването му. Претендирал е да бъде осъдена Столична община да му заплати сумата от 59 218.80лв., представляваща обезщетението, с което се е обогатила неоснователно за сметка на ищеца, като не му е заплатила сума за придобития чрез отчуждаване имот.

Ответникът Столична община е оспорила исковата претенция, с доводи, че е заплатила обезщетение за отчуждения имот на неговите собственици. Поддържа, че е налице преюдициален въпрос относно собствеността на имота, който следва да се разреши между ищеца и страните, легитимиращи се с нотариалния акт. Същият притежава материална доказателствена сила за трети лица и за съда.

С решението си първоинстанционният иск е уважил исковата претенция по чл.59 ЗЗД като е приел, че ищецът е собственик на имота, че ответникът с отчуждаването е придобил собствеността върху имот без да го заплати на ищеца, поради което дължи да върне на последния това, с което се е обогатил-паричното обезщетение за имота, в размер на стойността, заплатена на трети лица.

Видно от представен по делото НА за продажба на недвижим имот № 39, том LLI, дело № 19964/96г., съставен на 26.09.1996г от нотариус Ч.Б., който е вписан в Служба по вписванията, е, че е отразено, че Н. Б. Д. е продала на В. В. А. празно регулирано дворно място /бивша нива/ от 700 кв.м., находящо се в гр.София, НПЗ"Илиянци"- запад I и II /първа и втора/ част, в местността „Среден път"- незастроена част, представляващо имот планоснимачен номер 97, в кв. N нов улица, 10 ст.4, 10 по плана на София, местността „НПЗ Илиянци - Запад" I и II /първа и втора/ част, при съсед: улица, имот N 96 - наследници на П. И., път и имот N 98 - наследници на Г. А.. Отражено е, че при съставянето на акта е представен нот.акт №43 т.10 дело № 1936/95г.

Видно от удостоверение за наследници е, че наследник на В. В. А., починал на 6.09.2019г, е неговият син-В. В. А..

Със заповед № СОА19-РД4059/16.05.2019г. за отчуждаване на поземлен имот по реда на глава III от ЗОС, издадена от кмета на Столична община, е отчужден поземлен имот с идентификатор 68134.1369.137(незастроен) с площ 732кв.м. по КKKP, одобрени със Заповед № РД - 18 - 48/12.10.2011г. на ИД на АГKK, попадащ в улична регулация и в

обхвата на обект „Изграждане на пробив - бул. Рожен", р-н Надежда, гр. София, съгласно влязъл в сила ПУП на м. НПЗ „Илиянци - запад", одобрен със Заповед № РД - 09 50-251/13.09.1989г. на гл. архитект на гр. София, ИПРЗ за м. „Илиянци - запад II част", одобрен с Решение № 542 по Протокол № 86/23.07.2015г. на СОС, предвиждащ изграждането на обект публична общинска собственост. Определената сума на парично обезщетение е 59 218,80лв. Със заповедта е прието, че този имот е собственост на Б. Г. К., Р. Г. С., А. А. Й., А. А. Н. и В. П. Ч., при квоти 1/3 ид.ч. за В. Ч. по 1/6 ид.ч. за всеки от останалите съсобственици.

По делото е представен НА, издаден по обстоятелствена проверка, № 81, т. I, рег. № 5266, дело № 73/2018г., съставен на 28.03.2018г. от нотариус Р.Р., вписана в регистъра на НК под № 104, с район на действие СРС, като пред нотариуса е било представено удостоверение за наследници на Н. Б. Д..

От справка на Агенцията по вписванията по данни за физическо лице от персоналната партия на В. В. А., за периода 01.01.1998г. – 30.09.2020г., се установява, че В. А. не се е разпореждал със закупения през 1996г. от Н. Б. Д. имот.

По партията на имота е отразена продажбата му с нот.акт №39/1996г., издаденият констативен акт от 2018г., както и съставеният акт за общинска собственост от 2019г.

От представените по делото комбинирани скици по отчуждителната преписка на СО и представената от ищеца на л.237 по делото, се установява идентичността на имота, описан в нот.акт №39/1996г. и в констативен нот.акт. № 81/18г.

С оглед на установената фактическа обстановка въззивният съд приема от правна страна следното:

По делото е предявена искова претенция от В. В. А. с правно основание чл.59 ЗЗД за обезщетение за неоснователно обогатяване от Столична община със стойността на обезщетението за отчужден имот, собственост на ищеца по делото.

Когато заявената претенция касае задължение на административен орган да изплати своевременно дължимо обезщетение, определено по административен ред и въз основа на административен акт, обезщетението за забавено /неточно/ изпълнение на това задължение може да се претендира и по общия исков ред. /Така Решение № 14 от 7.03.2014 г. на ВКС по гр. д. № 3783/2013 г., I г. о., ГК./

От ангажираните по делото доказателства се установява, че след като през 1996г. Н. Б. Д. е продала собствения си имот на В. В. А. през 2018г. нейните наследници са се снабдили с нотариален акт за собственост върху същия имот по обстоятелствена проверка. През 2019г. Столична община е отчуждила имота и е заплатила на наследниците на Н. Б. Д. дължимото за отчуждения имот обезщетение, като ги е приела за собственици на имота.

Съгласно чл.29, ал.2, предл.3 от ЗОС когато съществува спор между няколко лица за правото върху дължимото обезщетение, то същото се внася в банката по сметка на общината и банката изплаща обезщетението на лицето, установило правото си по съдебен ред, по нареждане на кмета на общината. Законът визира гражданско-правен спор за установяване правото върху определеното вече обезщетение, който следва да бъде разрешен по гражданско-правен ред. Ищецът не се позовава и не твърди, че общината не е изпълнила процедурата по чл.25 ЗОС, съгласно която „Кметът на общината публикува обявление в два централни и един местен ежедневник, с което уведомява собствениците на имотите за предстоящото отчуждаване и изпраща копие от него до кметовете на райони или кметства или до кметските наместници, на чиято територия се намират имотите или части от имотите - частна собственост, предмет на отчуждаване. Кметовете или кметските наместници поставят обявлението на определените места в сградата на общината, на района, на кметството или в населеното място, на чиято територия се намират имотите, предмет на отчуждаването. Съгласно ал.2 „Кметът на общината издава заповед за отчуждаване, в която

се посочват основанията за отчуждаване, предназначението, видът, местонахождението, размерът и собственикът на имота, размерът на обезщетението, а при имотно обезщетение - вида, местонахождението, размера, начина на трайно ползване и стойността на имота, предоставян в обезщетение, както и размерът на паричното обезщетение за доплащане при разлика в стойностите на имотите, търговската банка, в която ще бъде внесено обезщетението по сметка на правоимащите лица и за началната дата, от която ще започне изплащането му. Заповедта се издава не по-рано от един месец след публикуване на обявлението по ал. 1 и ал.3 „Заповедта по ал. 2 се съобщава на заинтересованите лица по реда на чл. 61 от Административнопроцесуалния кодекс. Копие от заповедта се поставя на определените за това места в сградата на общината, на района или на кметството или в населеното място, на чиято територия се намират имотите, предмет на отчуждаването, и се публикува на интернет страницата на общината“. При липса на възражения в хода на административното производство и заявяване на претендиращи права, по които да се разреши спор за собственост, в настоящето производство същите не могат да бъдат изследвани. При предвиден ред, че ако е налице спор за собственост, съответно на кого да бъде изплатено обезщетението, общината следва да внесе същото по банкова сметка и да изчака приключване на разрешаването на същия, то не може да се й се вмени отговорност, че е заплатила на лице, което се е легитимирало с документ за собственост като правоимащ.

От изложените твърдения в исковата молба, че общината се е обогатила като е изплатила обезщетение на трето лице, което не е собственик, не може да се изведат елементите на фактическия състав за неоснователно обогатяване. Липсват твърдения от ищеца за причините за неспазване на разписаната процедура в ЗОС за заявяване на претенции за собственост на отчуждавания имот и неразрешаване на спора за собственост преди извършеното плащане. Изрично в ЗОС е предвидено, че общината оповестява актовете в производството, с цел да се разрешат споровете между лица, претендиращи за обезщетението като собственици. При липса на такива възражения, административният акт за отчуждаване и обезщетяване е влязъл в сила. В настоящето производство не може да се разрешава този спор за собственост към минало време при липса на участие на лицето, носител на права по констативния нотариален акт, а и не са въведени твърдения, че общината не е собственик, тъй като е придобила правото на собственост при отчуждаване от неособственик. Ако се разглежда институтът на неоснователно обогатяване спрямо общината, не може да се изведе с какво същата се е обогатила при положение, че е заплатила обезщетение на трето лице, претендиращо за собственик въз основа на констативен нотариален акт, който не е бил оборен от ищеца в надлежно производство, предвидено в ЗОС. Би могло да се разсъждава за неоснователно обогатяване на лицата, за които се твърди, че не е следвало да получат обезщетението, тъй като не са били собственици на отчуждения имот. /По такъв уважен иск с определение № 107/21.02.2020г, по гр.д.№ 2580/2019г ВКС, IV ГО, не е допуснато до касационно обжалване въззивно решение./

Поради изложените съображения исковата претенция по чл.59 ЗЗД следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 ГПК следва да бъде осъден В. В. А. с ЕГН ***** да заплати на Столична община булстат 000696327 сумата от 300лв. / по 150лв. за всяка от двете инстанции/ за юрисконсултско възнаграждение и сумата от 1184.38лв. за разноски за държавна такса за въззивно обжалване.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 264165/23.06.2021г, постановено по гр.д.№ 12030/2020г по

описа на СГС, I ГО, 26-ти с-в, с което е осъдена Столична община, булстат 000696327, да заплати на В. В. А. с ЕГН ***** на основание чл.59 ЗЗД сумата 59 218,80лв., ведно със законната лихва от 03.11.2020г. до окончателното изплащане, представляваща обезщетение за неоснователно обогатяване при отчуждаването на имот, представляващ празно дворно място, находящо се е гр. ***, СО, Район ***, кв. ***, ул. ***, по КККР поземлен имот с идентификатор 68134.1369.137 (незастроен), целият с площ от 732кв.м. по КККР, одобрена със Заповед № - 18 - 48112.10.2011г. на ИД на АГКК с трайно предназначение на територията: "Урбанизирана", начин на трайно ползване: „За друг вид застрояване", стар идентификатор: няма, при съсед: 68134.1370.2012, 68134.1369.2021 и 68134.1369.2020, както и 4 868,75лв. разноски по делото, КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от В. В. А. с ЕГН ***** срещу Столична община, булстат 000696327 иск с правно основание чл.59 ЗЗД за сумата от 59 218,80лв., ведно със законната лихва от 03.11.2020г. до окончателното изплащане, представляваща обезщетение за неоснователно обогатяване при отчуждаването на имот, представляващ празно дворно място, находящо се в гр. ***, СО, Район ***, кв. ***, ул. ***, по КККР поземлен имот с идентификатор 68134.1369.137 (незастроен), целият с площ от 732кв.м. по КККР, одобрена със Заповед № - 18 - 48112.10.2011г. на ИД на АГКК с трайно предназначение на територията: "Урбанизирана", начин на трайно ползване: „За друг вид застрояване", стар идентификатор: няма, при съсед: 68134.1370.2012, 68134.1369.2021 и 68134.1369.2020.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 В. В. А. с ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на Столична община булстат 000696327 сумата от 300лв. / по 150лв. за всяка от двете инстанции/ за юрисконсултско възнаграждение и сумата от 1184.38лв. за разноски за държавна такса за въззивно обжалване.

Решението може да се обжалва при условията на чл.280 от ГПК с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____